

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815205716
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7815205716.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát Advokátskej kancelárie so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: A. L., H.. XX.XX.XXXX, C. N. Q., A.. B.. E. XXXX/X, o zaplatenie 5.936,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.270,22 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 31. 05. 2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o zaplatenie 666,13 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 31. 05. 2012 do zaplatenia **zastavuje**.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 78 % zo strany žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (pozn. Consumer Finance Holding, a.s.) podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal zaplatenia sumy 5.936,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.05.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania od žalovaného.

2. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k.: 9C/171/2015 - 62 zo dňa 14. 06. 2016 súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. V zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) a písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.270,22 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.270,22 € od 31.05.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania, vrátane náhrady trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu a to 100%. Zároveň navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 666,13 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 31.5.2012 do zaplatenia zastavil. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že vec nesprávne právne posúdil, keď zamietol žalobu z dôvodu uplynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby pri posúdení žalobcom uplatneného nároku ako nároku titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Nesprávnemu vyhodnoteniu následkov zrušenia zmluvy od počiatku došlo zo strany súdu prvej inštancie na základe výpovede zmluvy právnym predchodcom žalobcu. Preto nesprávne aj aplikoval ust. § 107 Občianskeho zákonníka o premlčaní bezdôvodného obohatenia. Žalobca uviedol, že právne následky, ktoré nastávajú výpoveďou zmluvného vzťahu s účinkami ex nunc nemožno zamieňať s právnymi

následkami, ktoré nastávajú v prípade odstúpenia od zmluvy ex tunc. Nakoľko v úverovej zmluve absentuje dojednanie zmluvných strán ohľadne predčasného ukončenia úverového vzťahu odstúpením, k odstúpeniu od zmluvy postupom podľa ust. § 48 Občianskeho zákonníka nedošlo ani nemohlo dôjsť. Právny predchodca žalobcu totiž nepostupoval podľa tohto ustanovenia (§ 48 Občianskeho zákonníka), ale zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou predčasne ukončil výpoveďou zo dňa 23.5.2012 a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 5 dní od doručenia výpovede. Tento postup bol plne v súlade s ust. bodu 12.2. Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, upravujúcich spôsob ukončenia úverového vzťahu formou výpovede rovnako pre obe zmluvné strany. Pri hodnotení uvedeného listu nie je možné použiť ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože sa nejedná o pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ale o hodnotenie toho, ktoré z možných práv ako účastník zmluvného vzťahu žalobca využil. Zo žiadneho úkonu právneho predchodcu žalobcu totiž nevyplýva, že by od úverovej zmluvy odstúpil, takýto prejav nikdy neučinil. Naopak z listu zo dňa 23.5.2012 je jednoznačné, že ide o výpoveď úverovej zmluvy s účinkami ex nunc. Keďže výpoveď bola žalovanému doručená dňa 25.5.2012, lehota 5 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného úveru uplynula dňa 30.5.2012 a od 31.5.2012 sa žalovaný ocitol v omeškaní s uhradením svojho dlhu. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy teda sa má riadiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka a začala plynúť dňa 1.6.2012, žalovaná pohľadávka tak bola uplatnená na súde dňa 18.5.2015 v rámci plynutia 3- ročnej premlčacej doby, a teda nárok žalobcu v žiadnom prípade nebol premlčaný. Zároveň poukázal na skutočnosť, že podaním zo dňa 8.6.2016 zoberal žalobu v časti späť a to o zaplatenie sumy 666,13 € s prísl. a navrhol súdu prvej inštancie v tejto časti konanie zastaviť. Napriek skutočnosti, že táto žaloba bola čiastočne zobratá späť pred prvým pojednávaním súd v rozpore s právnym poriadkom o tomto návrhu nerozhodol. Naopak zamietol pôvodne uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu. Žalobca si v odvolaní uplatnil nárok na náhradu všetkých trov konania, a to vrátane trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v prvom rade rozhodnúť o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcu, následne v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu posúdiť opätovne nárok žalobcu, jeho dôvodnosť, pričom je potrebné ho tiež podrobiť kontrole v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podrobiť kontrole zmluvné podmienky uvedené v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa - pôvodného žalobcu a následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

6. V súlade s právnymi závermi súdu vyššej inštancie vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 2Co/410/2016 - 82 zo dňa 11. 09. 2017) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu predmetnej právnej veci.

7. V zmysle ust. § 290 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o poskytnutí pôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, vypovedaním zmluvy, fotokópiou doručenky o doručení výpovede dňom 25. 05. 2012 žalovanému, prehľadom splátok a úhrad.

9. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 08.06.2016, doručeným súdu dňa 09.06.2016, ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti. Zároveň súdu oznámil, že berie žalobný návrh v časti poplatkov a zmluvných pokút v zmysle prehľadu splátok a úhrad v sume 666,13 Eur späť a žiadal súd, aby v tejto časti konanie zastavil.

10. Súd, prihliadajúc na žalobcom učené čiastočné späťvzatie žaloby, konanie o zaplatenie 666,13 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 31. 05. 2012 do zaplatenia v súlade s ust. § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil.

11. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

13. Po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov predložených právnym predchodcom žalobcu, súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 07. 10. 2011 uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky, ktorú súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú vyššie cit. ust. Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní dostatočne preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej s právnym predchodcom žalobcu. Vychádzajúc z jednotlivých listinných dôkazov súd konštatuje, že vyčíslenie pohľadávky žalobcu v žalobe je dôvodné, a preto žalobe (v časti prevyšujúcej časť predmetu konania, v ktorej bolo konanie čiastočne zastavené) vyhovel.

14. Dlžnú sumu súd zaviazal žalovaného zaplatiť s 9,00 % zákonným úrokom z omeškania ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 31. 05. 2012 (t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 5 - dňovej lehoty plynúcej odo dňa doručenia vypovedania zmluvy žalovanému t. j. odo dňa 25.05.2012) do zaplatenia.

15. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Žalobca bol v konaní úspešný na 89 % v pomere k celku a žalovaný na 11 % v pomere k celku, z čoho vyplýva, že po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, žalobca má právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 78 % celkových trov konania.

17. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.